

Популяризації многих видів спорту, особливо ігрових, способствує строительство спортивних площадок на придомових територіях, шкільних дворах, и вообще в городской инфраструктуре. Небольшими шагами мы движемся в направлении, чтобы спорт и физическая культура стали неизменным спутником каждого гражданина.

Верескля Мар'яна Романівна

Кандидат педагогічних наук

Львівський державний університет внутрішніх справ

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Сучасна вітчизняна економічна освіта вимагає пошуку шляхів удосконалення освітнього процесу, впровадження найбільш передових та ефективних підходів до викладання економічних дисциплін. Саме перед вищою школою ставиться завдання виховати високопрофесійного фахівця з нестандартним мисленням, здатного брати на себе ризик прийняття рішень та відповідати за результати виконаної роботи.

Інтерактивне навчання – «це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності учнів, яка включає конкретні цілі, а саме створення комфортних умов навчання, за допомогою яких учень відчуває свою успішність, свою інтелектуальну спроможність, що робить продуктивним сам процес навчання» [1].

Викладаючи економічні дисципліни, лектор має визначити освітні технології навчання, а саме стратегію, пріоритетні напрями навчання, систему зв'язків, тактик навчання та стилю взаємодії викладача зі здобувачами вищої освіти. Педагогічна майстерність викладача полягає в тому, щоб забезпечити потрібний зміст, застосувати оптимальні методи й засоби навчання відповідно до програми й поставлених педагогічних завдань. Західними ученими виділено три аспекти навичок, якими повинен володіти викладач: технологія, педагогіка та зміст знань. Коли ці три аспекти взаємодіють один з одним, досягається ефективна інтеграція навчальних технологій. Це дозволяє збільшити спроможність здобувачів вищої освіти засвоювати навчальний матеріал та полегшити його навчання [5].

За інтерактивного навчання освітній процес організовується таким чином, що практично всі здобувачі вищої освіти виявляються залученими в процесі пізнання, при цьому кожний робить свій індивідуальний внесок у загальну справу. За умов такого навчання людина стає не об'єктом, а суб'єктом навчання, вона відчуває себе активним учасником подій і власної освіти та розвитку. Це забезпечує внутрішню мотивацію навчання, що сприяє його ефективності [4, с. 37].

З метою стимулювання творчої активності здобувачів вищої освіти широко використовується такий метод як «мозковий штурм». «Мозковий штурм» – це метод виконання невідкладних завдань за дуже обмежений час. Суть методу полягає в тому, що необхідно висловити найбільшу кількість ідей за невелику кількість часу, обговорити та здійснити їхній відбір. Цей метод використовується для розвитку творчих здібностей або для розв'язання складних проблем [2, с. 110].

Важливе місце в системі завдань для активізації самостійної роботи здобувачів вищої освіти в економічній освіті посідає метод навчального проектування. Метод проектів сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти умінь використовувати різноманітні джерела інформації для розв'язання проблеми, спільно працювати в групі, представляти й аргументувати власні пропозиції щодо виконання завдань, використовувати знання з інших предметів, застосовувати теоретичні знання на практиці. Важливою перевагою методу проектів поряд з іншими активними методами є можливість розвитку творчих здібностей здобувачів вищої освіти [3, с. 226].

Найбільш поширеною є група методів кооперативного навчання, що передбачає роботу здобувачів вищої освіти в парах під час проведення семінарських і практичних занять, виконання тестових та творчих завдань; спільне прийняття рішення щодо розв'язання

складного дискусійного питання під час занять; спільне обґрунтування економічної моделі, зв'язків між її елементами, колективна розробка пропозицій щодо майбутнього розвитку економічних явищ і процесів обговорюваної проблеми.

Інтерактивні методи дозволяють використовувати теоретичні знання, опанувати методологію і прискорити засвоєння практичного досвіду. Вони несуть в собі великі можливості і повинні знайти широке застосування в навчальному процесі закладів вищої освіти в цілому і, зокрема, при викладанні економічних дисциплін.

Список використаних джерел:

1. Кларин М.В. Инновации в мировой педагогике: обучение на основе исследования, игры и дискуссии. – Рига: НПЦ «Эксперимент», 1995. – 176 с.
2. Ковальчук В. Б. Педагогічні умови формування професійного мислення майбутніх фахівців економічного профілю у вищих навчальних закладах: дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.04 / Ковальчук Валентина Борисівна. – К., 2007 – 233 с.
3. Ковальчук Г. О. Активізація навчання в економічній освіті: [навч. посіб.] / Галина Олександрівна Ковальчук. – [2-ге вид., доп]. – К.: КНЕУ, 2005. – 298 с.
4. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі / Н. Кошечко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогіка. – 2015. – Вип. 1(1). – С. 35–38.
5. Helen Crompton. Moving toward a mobile learning landscape: presenting a mlearning integration framework [Електронний ресурс] / Helen Crompton // Interactive Technology and Smart Education. – 2017. – Vol. 14. Issue: 2. – P. 97–109. – Режим доступу: <https://doi.org/10.1108/ITSE-02-2017-0018>.

Головіна Ніна Сергіївна

Кременчуцький льотний коледж Національного авіаційного університету

ЕМОЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ

В теперішній умовах розвиваючих ринкових відносин промисловим, торгівельним компаніям, навчальним організаціям недостатньо тільки інтелектуального потенціалу своїх співробітників. Важливою складовою стає емоційне управління людьми для ефективної діяльності всієї структури в цілому.

Сильні й непередбачувані емоції, такі як гнів, роздратування, грубощі, можуть зруйнувати колектив і завадити плідній роботі, надмірне занепокоєння знижує розумові здібності, а засмучення впливає на емоційний інтелект. Відповідно для якісної діяльності колективу необхідно проаналізувати емоції людей, що виникають в процесі роботи.

Емоції – психічне відображення стану актуальних потреб. Вони також допомагають зняти нервову напругу, подолати труднощі, мобілізувати людей для досягнення поставлених цілей.

Досвідчений керівник налаштовує своїх підлеглих емоційно так, щоб можна було контролювати і направляти кожного для створення атмосфери доброзичливості й допомоги, боротьби з негативними емоціями, попередження конфліктів. Досягти цього можна завдяки розвитку емоційного інтелекту через управління собою і відношеннями з людьми.

Ключові складові емоційного інтелекту та пов'язані з ними якості можна розділити на:

1. Особистісні якості як спроможність управляти собою через самопізнання завдяки порівнянню свого внутрішнього «Я» з навколишнім середовищем.

Емоціональне самопізнання:

- пізнання емоцій і їх вплив на внутрішнє «Я»;
- емоційність в прийнятті рішень;
- адекватна самооцінка;
- упевненість в собі.

Самоконтроль:

- управління негативними емоціями;
- відкритість, чесність, прямота, справедливість;
- можливість пристосовуватися до різних умов навколишнього середовища;
- прагнення до перемоги – орієнтація на успіх;
- ініціативність – здатність пошуку і спроби нового;